

bevare. Vi ville heller ikke for Øjeblikket give nogen som hels Brændevinslov, før vi vide, hvad vi kunne faa for den. Vort Standpunkt er netop dette: Vi vil holde den tilbage, indtil vi se, hvad der bydes os. Men over for denne Udtalelse svarer jeg de Herrer: Endnu vide vi det ikke, endnu er det ganske sikkert alt for tidligt at opgive Haabet om, at der fra det andet Tings og den høje Regerings Side kan bydes os noget, hvorved vi kunne være nogenlunde tilfreds. Lad os ikke afskære Muligheden. Lad os i det mindste prøve, om noget saadant kommer, inden vi standse.

En anden Misforstaaelse er ogsaa kommen frem under Forhandlingerne. Man har bestandig lagt Landstingets Brændevinslov til Grund og skudt os den i Skoene. Men vi have fra vor Side ikke taget Ordet for Landstingets Brændevinslov og endnu mindre for at give den i Forbindelse med Landstingets Toldlov. Over for dette have vi baade i Betænkningen og i de Udtalelser, der ere faldne her, fra først til sidst taget bestemt Forbehold. Det er ikke den Brændevinslov, vi tilbyde. Vi tilbyde overhovedet ikke nogen bestemt Affattelse af Brændevinsloven, vi erklære os kun vilige til at holde det Spørgsmaal aabent, hvorvidt der overhovedet kan gives Compensation uden en forhøjet Spiritusafgift. Ligeledes have vi bestemt forbeholdt os, at en saadan Lov maatte være ledsaget af en Nedsættelse af Toldbeskyttelsen paa Spiritus.

Det er blevet sagt, at vi have forsvaret Landstinget. Denne Behæjelse er rettet mod det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), mod mig og mod forskellige ærede Talere her. Jeg opfordrer for mit Vedkommende trøstigt enhver til at gennemlæse de Bemærkninger, jeg ved forskellige Lejligheder har fremsat her i Tinget i saa Henseende angaaende Landstingets Stilling til Skattelovene. Jeg har aldrig været den, der har forsvaret denne Stilling. Jeg har udtrykkelig, vistnok lige saa bestemt som nogen anden her, hævdet, at Landstinget har et meget stort Ansvar for, at disse Love befinde sig paa det beklagelige Standpunkt, hvor de nu ere. Landstinget burde langt, langt tidligere have grebet til og vist sin Imødekommen over for den ikke ubetydelige

Imødekommen, der tidligere er vist fra dette Tings Side. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot i saa Henseende henvise til mine tidligere Udtalelser, de have været klare og bestemte nok. Landstinget har for sin Part et stort, stort Ansvar, hvis disse Love strande.

Det, jeg er imod, er, at Folketinget ved at vedtage denne Dagsorden, hvad det nu er i Færd med, skal blive medansvarlig for, at Skattelovene strande, og det mener jeg, det vil blive ved Dagsordenens Vedtagelse. Det er under hele denne Forhandling paa ingen Maade blevet modbevist. Det, som har været Hovedargumentet fra min Side, er, at de Toldskatter, der er Tale om at formindske eller afskaffe, have en stærk Tendens til Stigning. Det gælder ikke blot de store Finansposter, men ogsaa de Nedsættelser i Beskyttelsen, der ere vedtagne i Folketingets Affattelse. Heller ikke har nogen nægtet, at Brændevinsafgiften har Tendens til at synke allerede uden Forhøjelsen, og at denne synkende Tendens vil blive fortsat i stærkere Maal, naar Skatten blev forhøjet, er jo utvivlsomt. Man vil maaske sige, at Brændevinsafgiften har staaet stille, men man maa da have Opmærksomheden henvendt paa to Ting, nemlig dels at Forbruget af Spiritus til teknisk Brug ganske sikkert har været ikke saa lidt stigende under de sidste Aars stærke industrielle Udvikling og dels paa, at allerede det, at Brændevinsforbruget er stillestaaende, medens Befolkningstallet gaar stærkt frem, berettiger til at tale om en Aftagen. Disse Hovedpunkter for hele den Sag, vi drøfte, ere ikke fra nogen Side blevne benægtede, og det slaar jeg fast.

Man har forsøgt at afkræfte den Paa-visning, jeg fremkom med, af, at det ærede Flertal har foretaget en Svingning i denne Sag. Man har fra Flertallets Side sagt: Nej, vi have ikke svinget, vi have aldrig taget Standpunkt til Brændevinsskatten. Flertallet har imidlertid ikke kunnet komme uden om det Faktum, som ogsaa det ærede Medlem for Møen (Bojsen) fremhævede, at det, idet det valgte det ærede Medlem for Slagelse, hvis Standpunkt er saa klart og bestemt i denne Sag, til Ordfører, og idet det ligeledes ikke tog noget som helst Forbehold over for hans nok-